Прачытаўшы сам—аддай другому.

Пралетарыі усіх краеў, злучайцеся!

Савецкая БЕЛАРУСЬ

Год выданьня першы.

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі: Менск, Літэрацка-выдавецкі аддзел Політычнага ўпраўленьня Заходняга хронту.

Выданьне РЭВАЛЮЦЫЙНАГА КАМІТЭТУ САВЕЦКАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСІ.

№ 1 (11). | Нядзеля, 15-га жніўня 1920 г. | Кошт 2 руб.

„САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ“.

„Савецкая Беларусь“ нарадзілася і вышла ў сьвет першага лютага гэтага году.

То была цяжкая пара для Беларусі і яе працоўнага народу. Панскі прыгон ціснуў яе бязьлітасна і безпагадна. Узмацованнае магнацтва і думкі не дапускала аб тым, што хутка прыдзе час пакінуць захоплены край і абараняць сваё жыцьцё пад сьценамі Варшавы.

Наадварот, уверанпае ў сваю сілу панства пускала ў ход усе способы, усе хітрыкі, сілу, грошы і абман, каб прыцягнуць да сябе Вольную Беларусь, ступіць на яе цяжкім абсацам і пад звон ланцугоў вярнуць даўнейшы прыгон ля работнікаў і сялян беларускіх.

Наўтрымны зьдзек гуляў па краіне, а працоўны беларус, як і заўсёды, згінаючы сьпіну, пакорна маўчаў і чагосьці чакаў, затаіўшы вялікую помсту да сваіх угнятацеляў.

У гэты час, на ўсходняй аскраіне Беларусі, вольнай і свабоднай, у г. Смаленску, гурток беларусаў-бальшавікоў, між іншай працай не забываў аб забранай панамі частцы сваё краіны. Яе мукі і стогны адбіваліся ў іх грудзёх нястрымнай помстай, а вера ў блізкі час яе звальненьня—застаўляла выгукваць кліч узбуджэньня, кліч паўстаньня проці паноў к працоўнаму народу Беларусі, дзе-б ён ня быў.

І гэты кліч, выкладаны на паперу, складаны ў друкаваные радкі газэты, разносіўся ўсюды і казаў у кожным слове і кожным радку, што Беларусь — „Савецкая Беларусь“, што гаспадар краю—работнік і селянін, а ня крывавы, польскі пан.

Што гэта ёсьцека і будзе! Жыцьцё пасьпяшыла гэта апраўдаць.

Уздым Рэвалюцыі, ахапіўшы чырвоную армію, памог ёй найхутчэй-жа скінуць панскі прыгон і зрабіць Беларусь вольнаю, Савецкаю стараною.

У Чырвоную сталіцу Беларусі-Менск, „Савецкая Беларусь“ увайшла хоць на расейскай мове, але з тым-жа духам, с тым настроем, с тэю вераю ў скорае запанаваньне комунізму па ўсім сьвеце, у захаваньне вольнай Беларусі на векі, з якімі яна і нарадзілася. Праз 20 нумараў яна трымала высока сьцяг соцыялістычнай Беларусі, цьвёрда і ўверана, і перадала яго нам ізноў.

Цяпер „Савецкая Беларусь“ выходзіць у Соцыялістычнай Савецкай Рэспубліцы Беларусі на беларускай мове.—на мове работнікаў і сялян Беларусі.

Яе заданьне, як і ўперад, *было будзіць* беларускі працоўны народ да *прылучэньня яго к вялікай сям'і працоўнага народу ўсяго сьвету, да прычашчэньня воляю комунізму. да творчасьці новага свабоднага жыцьця.*

„Савецкая Беларусь“—газэта беларускіх сялян і рабочых, праца ў ёй—іх абавязак.

Абарона Савецкіх Рэспублік.

Вестки Палявога Штабу Рэвалюцыйнага Савету Рэспублікі (за 13 жніўня).

Заходні хронт.

У **Седлецкай вакрузе** нами забрана мястэчка **Бежун**. Часткі нашага войска падыходзяць да рэчкі **Ўкра**, дасягнуўшы пунктаў на 20 і 25 вёрстаў ўсходней гэтае рэчкі.

Забраўшы **Вышкаў**, мы падаліся заходней, паўдзённей і ўсходней ад гэтага гораду.

11 жніўня нами забраны гор. Венграў і гор. Лукаў.

Паудзенна-Заходні хронт.

У Ўладзімір-Валынскай ваколіцы наша войска далей наступае.

Паудзенны хронт.

На рэчцы Днястру і ўзбярэжжу Чорнага мора без перамен.

На Крымскім вучастку. у Арэхаўскай ваколіцы наша коньніца вядзе ўпартую бойку з вялікімі сіламі ворага.

За ваеннага камісара палявога штабу Рэвалюцыйнага ваеннага савету Рэспублікі **Васільеў.**

Як ратаваўся Кобрын.

Горад Кобрын вельмі цікава бараніўся ад адступаючых бандаў белай шляхты. Гэта, бадай, адзіны горад на Беларусі, дзе ўцалелі грамадзянскіе будынкі, вакзал і навет масты праз раку Мухавец.

Здарылася гэта дзякуючы „сумнаму“ непаразуменьню За два дні перад выхадам з Кобрына група пазнанцаў уварвалася ў дом старасты п. Бабынскага і, прыняўшы яго за жыда, пачала рабаваць яго дом і паранілі яго.

Выпадкова пазнанцы былі схопленые і па загаду камэнданта разстрэляны зараз-жа. Гэта навяло перапалох на банды рабаўнікоў, і яны хутка пакінулі горад.

Жыхары спаткалі Чырвоную армію вельмі прыхільна і перадалі ей вялікіе запасы харчоў, якіе шляхта не пасьпела вывезьці.

Чырвоная Польшча.

Побач з тым, як Чырвоная армія прабіраецца наперад углыб Польшчы, ва ўсіх мясцох і гмінах прыкмячаецца вялікі пад'ём сярод польскага рабочага люду. Галоўным чынам прыхільна спаткаюць Чырвоную армію батракі, якіе вякамі мучыліся пад ярмом польскіх памешчыкаў.

У некаторых паветах батракі арганізаваліся да прыходу Чырвоных войск і ўзброіліся аружжам легіянэраў, якіе ўцякаюць з хронту.

Дэзэртырство ў польскай арміі настолькі павялічылася, што прышлося стварыць дзеля гэтага спэцыяльные карацельные атрады з жандараў. Многіе легіянэры і пазнанцы бягуць з хронту, каб вывезьці нарабаванае дабро. Батракі не дазваляюць паном вывазіць з маёнткаў жывёлу і інвэнтар, а ў некаторых мясцох арганізуюцца і партызанскіе атрады.

У вызваленых мясцох Рэвалюцыйные камітэты складаюцца толькі з палякоў.

Апаска яшчэ ня мінула.

Нашы чырвоные палкі аслабанілі ўсю Беларусь. Зараз-жа яны б'юцца на польскай зямлі.

Ужо заняты польскіе гарады: Цеханаў, Макаў, Седлец. Занятцьце Варшавы—пытаньне некалькіх дзён. Хутка працоўная Польшча, дзякуючы моцы нашай геройскай Чырвонай Арміі, звольніцца ад сваіх векавечных угнятацеляў—польскіх паноў і капіталістаў.

Але ці можна казаць, што барацьба канчаецца, што рабочым і сялянам Беларусі не пагражае ніякая апаска?

Шляхта разьбіта—гэта праўда. Польскіе легіёны моцна пабіты. Белапалякі панесьлі вялікіе страты. Але ня трэба забываць, што польскіе войскі яшчэ ня зусім разьбіты, што іх жывая моц яшчэ ня зьніштожана. Шляхта аказуе вялікае сапраціўленьне, аб чым гавораць баі пад рэчкамі Наровам і Бугам. А белагвардзейская газэта „Новае Слово" ад 5 жніўня паведамляе з Варшавы, што ня гледзячы на будучую часовую згоду, палякі рыхтуюцца к далейшаму сапраціўленьню.

Ня гэтак даўна галава польскага ўраду Дашынскі перад усімі прызнаваўся, што часовая згода палякам вельмі патрэбна, як перадышка. А верные саюзьнікі белапалякаў—Францыя, Англія і Амэрыка шукаюць розных спосабаў, каб захаваць здыхаючую шляхту. Кожны дзень паведамляецца ўдруку аб дапамове, якую Антанта дае белагвардзейскай Польшчы. Ангельскіе газэты даюць знаць аб высадцы ў Трыесьце войск, якіе павінны трымаць адчыненым калідор для перасылкі амуніцыі польскай арміі праз Вэнгрыю і Чэха-Славію, і што французкіе войскі могуць быць адпраўлены ў працягу месяца ў Польшчу.

За тры гады грамадзянскай вайны ў Рассеі разбойнікі Антанты ні на хвіліну не аставілялі нас у супакоі. І да тых часоў антантаўскіе абуйцы не перастануць зьдзекавацца над Савецкай Расеяй, пакуль мы ім не дамо добрага таўхаля.

Зьніштожыць шляхту і канчыць з Врангелям—наша сьвятое заданьне. Сваімі пабедамі над імі мы паказжам усясьветным крывапіўцам, што з Савецкай Расеяй трэба лічыцца, як з магутнай сілаю, і змусім прызнаць нас, як вялікае Пралетарскае Гасударства.

Нашы апошніе усьпехі на заходнім хронце прымусілі ангельскую газэту прызнаць, *што ініцыатыва (пачатак у дзеле) к згодзе знаходзіцца зараз у руках бальшавікоў, але гэта ўжо не бальшавікі семнаццатага году—піша газэта, мы маем цяпер справу з Расеяй, як з адной з вялікіх дзяржаў.*

Апошні абмен дыплёматычнай нотай паказаў, што мы гамонім з Расеяй, як раўны з роўным. Расейскі Урад лічыцца фактычна прызнаным."

Калі ўсе мы разаб'ем шляхту і Врангеля, то змусім антантаўскіх шуляроў прызнаць нас ня толькі на паперы, а і на справе.

Працоўны народ Беларусі, твой лёс у тваіх руках. Але сусьветные разбойнікі не дадуць табе супакою, пакуль мы зусім не разаб'ём мазгаўні ясна вяльможным паном.

С. Рэзцоў.

Вакола вайны з Польшчай.

Буржуазеі цяжка.

Газэту „Політыкен" паведамляюць з Лёндану, што, як кажуць ангельскіе вайсковые спэцыялісты, дзеля падтрыманьня польскіх войск у барацьбе з бальшавікамі патрэбна некалькі сот тысяч чалавек. Аднак, у Англіі немагчыма сабраць такі лік войска, бо праваднры рабочых не згаджаюцца з тым, каб рабочые пусьціліся ў вялікую ваенную авантуру.

Апрача таго, ангельскіе ваенные рабочые, не спачуваюць бальшавіком, адносяцца няпрыхільна і да Польшчы.

Пад пільным дазорам.

У Вену прыбыла француская вайсковая камісія, каб цікавіць за правозам вайсковых матар'ялаў у Польшчу.

Кара яшчэ будзе!

Вядомы нямецкі гісторык прафэсар Шыман кажа:

„Польшча заўсёды была разбойніцкай дзяржавай і ўсімі спосабамі рэлігійнай нецярпімасьці і заўзятага нацыяналізму прыціскала людзей іншай веры або нацыі.

Напад Польшчы на Савецкую Расею, пачаты па прыказу Антанты, далёка яшчэ не панёс заслужанай кары.

Нацкоўваюць.

Як паведамляюць з Вены (сталіца Аўстрыі), саюзьнікі вылазяць са скуры, карыстаючы сваею вагаю і сілаю, каб замацаваць хаўрус паміж Румыніяй і Юга Славіяй супроціў Савецкае Расеі. Расейскіе ворагі рэвалюцыі сустракаюць у Юга-Славіі вялікую прыхільнасьць.

Румынскае правіцельства цяпер вырабляе варункі, на якіх яно магло б уладзіць усе спрэчные пытаньні між Румыніяй і Юга-Славіяй і разам распачаць наступ на Расею.

Юга Славія патрабуе уступак у Банаце, а Румынія хоча дастаць адданку з Украіны і Чарнаморскага ўзбярэжжа. У Белградзе (сталіца Юга Славіі, быўшая Сэрбская) зьбіраюцца і вядуць свае справы ахвіцэры Дэнікіна, царскіе ўцекачы і прыхільнікі Керэнскага. Рабочые і дробная буржуазея Юга-Славіі, разалуваная на сваё правіцельства, зусім ня хоча вайны.

Пазыцыя Нямеччыны.

З пэўных крыніц газэта „Сегодня" паведамляюць:

Нямеччына аб'явіла, што яна ня будзе умешывацца ў Расейска-польскую вайну.

Нямеччына будзе прытрымлівацца агульных паміжнародных умоваў у справе увозу і вывазу аружжа, бо ні Расея, ні Нямеччына не належаць да саюзу народаў і дзеля гэтага кіруюцца толькі Гаагскай умовай.

Нямеччыну нельга прымушаць здаць Польшчы аружжа, якое належыць выдаць Антанце, бо аружжа павінна быць зьніштана, згодна 169 пункту мірных умоваў.

Антанта можа пасылаць праз Нямеччыну войскі толькі дзеля дапамогі правядзеньня мірнага дагавору, а не на дапамогу Польшчы ў барацьбе апошняй проціў дзяржавы, якая ня прымала удзелу ў утварэньні Вэрсальскай мірнай умовы.

Чырвонаармеец Панкел Ліпа.

(Сказ.).

Калі Панкел Ліпа вярнуўся ў казармы і прайшоў у сваю роту, то там яго таварышы ўжо спалі. У казарме было ціха: толькі і чулася глухое цюканьне старога загарка дзесьці за сьцяною ў канцэлярыі, ды мерные выразные стукі крокаў вартаўніка. У абодвых канцох калідору, у няглыбокіх ямках—лёхах у сьцяне, былі ўсталены замураные дымам недагледжаные лямпы-сьвірэлкі; цямліва гаручы, яны кідалі ад сябе досыць прасторнае смуглае праменьне.

Панкел пільным зіркам акінуў усё памяшканьне, паматаў чагосьці галавою і спакойна ўсеўся на сваёй койцы, якая трэцьцяю стаяла ад надворнай сьцяны.

— Эх, і надаела-ж усё, ды німа рады... дальбог, ну... Колькі часу адзін, бяз родных, без усялякае аб іх чуткі... Адзін адным, як бязродны, як саўлук... Вайна і вайна! Канца ёй ніякага німа. То лечкі вярнуўся з хронту раненым, скалечаным... не дадому, не да сваіх, а ў лазарэт, халодны, брудны, бездагляднны... І столькі болю перанёс, столькі сілы загубіў... Чужые людзі, койкі, сёкі... Яшчэ навет не ачуняў як сьледна, а тут вось ізноў, кажуць, зьбіраюцца пасылаць на хронт.. згараў бы хоць ён тамака... Гэта-ж жартч-ы... Ці-ж хопіць мяне на гэтые новые мукі...

Панкел зноў пакрупіў галавою, скрывіў міну і заскрыгатаў зубамі... Азірнуўся вакола сябе. „Не пайду цяпер на хронт... хаця-б ачуняцца ад раны... Досі! Чаму мне больш за ўсіх ваяваць трэба? Ды за вошта мне ваяваць?.. Ён бадрыўся ад сваіх слоў і гатоў быў сваю гатоўнасьць выкрыкнуць голасна, але новые думкі яго спынілі, ахаладзілі... „А як прымусяць?"—мігнулі яны перад ім... Панкел нібы спалохаўся іх; крыху памаўчаў у нейкім отупе. І калі прымусяць, застаўляць, то і тады не пайду, і квіта... Хай што хочуць са мной робяць... Не паслухаю прыказу ні за што. Сапраўды кажа Проў: „будзь цьвёрдым і ня гніся так лёгка пад прыказамі". Мала што табе бальшавікі пачнуць прыказываць... ты-ж ня іх хаўры... І ня буду, стану паўпарцей крыху".

Ён устаў з койкі, санапіва зяхнуў, справадзіўшы зёх зацяжным енкам, і пачаў расьціразываць папругу. Потым спыніўся, пераставіўшы сорожку на другую дзірачку. „Ах, добра было-б пагутарыць цяпер з Провам, удваіх, асобкам. Цікава пачуць, што ён мне парадзіць рабіць, калі ўсё-ткі прыдаецца пайсьці на хронт. Цікава... Пачэкаю так яго",—рашыў Панкел і аддаўся новаму наплыву думак, няцэлых, трывожных і смутна—выразных; іх рой скаваў яго, як ланцугамі і прымусіў спакойна сядзець...

Вакол яго таварышы храпелі. Адны ляжалі на сваіх койках спакойна, нярухома, дру-

Сударгі паноу.

Забарона забастовак у Польшчы.

Загадам Начальніка ваеннага округу забараняюцца забастоўкі і прызывы да іх на чыгунках, дэпо, электрычных і газавых заводах і на вадаправодных станцыях. Вінаватые будуць карацца ваенным судом, высылацца за межы Рэспублікі, або будуць арыштовывацца адміністрацыйным чынам на 3 месяцы, або аштрафованы на суму да 30,000 марак.

Обыскі і арэшты.

Газэта „Плоцкі Кур'ер" піша, што польскае правіцельства, у зьвязку з пагражаючай краю небясьпекай, увяло ў некаторых вокругах надзвычайнае палажэньне і выдала загад аб обысках і арэштах асоб, працуючых на шкоду дзяржаве.

Ужо ўчынена шмат обыскаў і арэштаў сярод бальшавікоў, бундаўцаў і комуністаў.

Пагромшчыкі.

Проціўжыдоўскі настрой у Варшаве ўсё павялічваецца. Некалькі палякоў разам з атрадам салдат напалі на рэдакцыю жыдоўскай газэты і зьнішчылі ўсё, што там знайшлі.

Пагражаючы аружжам, прымусілі надрукаваць проціўжыдоўскую адозву.

Проціўжыдоўскі друк пачаў вайну проціў жыдоў, абвіняючы іх у спекуляцыі і ў здрадзе бацькаўшчыне.

На вуліцах Варшавы расклеены адозвы Камітэту Нацыянальнай Абароны, у якіх заклікаюць да пагромаў.

Паліцыя сілаю зачыняе жыдоўскія крамы, якія не гандлююць у суботы.

Ўезд у Варшаву забаронены.

Паведамляюць, што на міжведамственай нарадзе польскіх міністраў, з прычын перапоўненасьці горада, пастаноўлена забараніць ўезд у Варшаву і яе ваколіцы ў 40 кілёметраў навакол.

У надзвычайных выпадках ўезд будзе дазваляцца вышэйшай адміністрацыйнай уладай.

Так сама „Свобода".

У Варшаве з канца мінулага месяца выходзіць на расейскай мове газэта „Свобода". У газэце працуе вядомая сьвятая тройца—Меражкоўскі, Філосафаў і Гіпус. Да іх далучыўся і ўцёкшы з Менску правакатар Гзоўскі.

Усе яны рознымі спосабамі заклікаюць расейскае грамадзянства дапамагчы Польшчы ў яе барацьбе з бальшавікамі.

Паны прыціснуты да Варшавы—дзе іх чакае магіла. Работнікі і сяляне Беларусі, памажэце Чырвонай арміі хутчэй сапхнуць іх у яе!

гіе варочаліся з боку на бок, кракчэлі; іншые кашлялі і охалі. Вартаўнічага ня чутно было — бадай і ён драмаў дзесьці.

— А мо Проў і сьпіць? Давай раскатурхаю яго!—раптам зарашыў сам з сабою Панкел і азірнуўся ў бакі, нібы шукаючы яго койкі. „А, вось яго месца". Койка Прова была пустая: той, знача, яшчэ дзесьці вандаўся ў горадзе.

„Трэба яшчэ пачакаць... А потым пачну распранацца, а вось, покі зьбяруся лажыцца, ён і натрапне... Але і хітры, аднак, гэты Проў, нечага сказаць: усё пранюхае, дзе што і як; і тлумачыць усё бойка, з сэнсам... Вучоны, відаць, з багатага котлішча... ня мне равесьнік... Бач, як усяго багата мае: і мыла, і кавы, і грошы, і бялізны ўсякае. Не шкадуе сабе нічога...

Гэтак, вядома, і служыць ня цяжка. Ды, нябось, яшчэ на хронце ні разу ня быў... Ні на хронце, ні на варце... Круціцца сабе, пырпаліць па горадзе і ня знайся... Ёмкі, о-о-о, казаць нечага... Купца якогась сын, няёначай... Па ўсяму відаць... Ды і ў гутарцы, ліха яму, цягне за іх... за сваіх: глядзіш, так і хіліць у іх бок, заступаецца, абараняе іх усялякся"... Панкел кіўнуў напрэчна галавою і ўздыхнуў. „Ну, вядома, так ужо і трэба... Гэта невялікая ганьба, мала што...

Аднак, хлопец ён разумны, тлумачны... Судзіць справідлова, толкам, і паслухаць ніколі ня грэх... Вось я неек дужа люблю яго паслухаць...

(Працяг будзе).

Цішка Гартны.

Чуткі з заграніцы.

Дэмонстрацыя ў Данцыгу.

У Данцыгу адбыліся вялізарные дэмонстрацыі проціў увядзеньня новых падаткаў і дарагоўлі. Дэмонстранты былі страшэнна абураны. Раптам разнеслася чутка, што 40 ангельцаў, якіе адмовіліся ад разгрузкі парахода з аружжам, арыштаваны і адпраўлены ў турму. Натоўп кінуўся да турмы вызваліць ангельцаў, але прысланые туды аўтамабілі з вартай разагналі дэмонстрантаў. Пры гэтым адзін быў забіты і адзін ранены.

Дэмонстрацыя ў Парыжы.

У шостую гадаўшчыну сьмерці Жорэса ў Парыжы была наладжана дэмонстрацыя, у якой прынімалі больш/100 тысяч чалавех.

На гэтай дэмонстрацыі былі выкінуты гэткіе лёзунгі:

„Усеагульнае раззбраеньне!
Усеагульнае памілаваньне!
Усеагульны мір!
Свабода Саюзаў!
8-мі гадзінны рабочы дзень!
Хай жыве верхаводзтва прадоўнага люду!

Становішча ня высьнена.

Паміж ангельскім і французкім правіцельствамі паўсталі непаразуменьні датычна таго, ці прызнаваць правіцельство Врангэля. Францыя яшчэ не паведаміла правіцельства Злучаных Штатаў паўночной Амэрыкі аб сваей пастанове. Амэрыканскае правіцельства ня думае прызнаваць Врангэля, покуль становішча ў Савецкай Расеі на стане больш ясным.

Паміжнародная таварыскасьць рабочых.

Ангельскіе рабочые протэстуюць проціў новай вайны.

У Вінчэстэры 270 тысяч цесьляў і сталяроў адмовіліся ад працы пры будове ваенных самалётаў і іншых падобных машын.

Лёйд Джордж заявіў, што Вэрсальскі дагавор, якім утворана незалежнасьць Польшчы, павінен мець сілу, што б там ня было.

8 га жніўня ў ва ўсей Англіі адбываліся мітынгі, на якіх заклікалі да агульнай забастоўкі, каб не дапусьціць Англію да вайны з Савецкай Расеяй.

Пратэсты супроціў вайны.

Па ўсей Англіі адбыліся соткі мітынгаў, на якіх рабочые парашылі спыніць усю працу на той выпадак, калі Ангельскае буржуазнае правіцельства аб'явіць вайну Савецкай Расеі. Навет самые памяркоўные з кіраўнікоў рабочых прылучыліся да пастановы абвясьціць агульную забастоўку на выпадак вайны.

У Савецкай Расеі.

Абарона Вэнгерскіх народных камісараў.

Расейскае Савецкае правіцельства даведалася, што для 10 членаў бышага Вэнгерскага Савецкага правіцельства пагражае судзебная кара сьмерці за меры, прынятые імі ў бытнасьць членамі правіцельства на карысьць прадоўнага люду.

А гэтак сама дзеля небясьпекі многім расейскім грамадзянам, якіе знаходзяцца ў Вэнгрыі, Савецкае правіцельства распарадзілася замкнуць у концэнтрацыйны лягер 1000 вэнгерскіх афіцэраў, якіе знаходзяцца ў Расеі, з іх 10 афіцэраў аб'яўлены заложнікамі; які лёс будзе народных камісараў, гэткі і гэных 10 афіцэраў.

Перагаворы з Фінляндыяй.

На адбыўшымся 2-га жніўня пасяджэньні абгаварваўся проэкт, каб пачаць нормальные гаспадарчые зносіны паміж Савецкай Расеяй і Фінляндыяй.

Комуністычная праца ў вёсцы.

На Усерасейскай нарадзе работнікаў вёскі апрацаваўся плян комуністычнай працы ў вёсках.

У гэтую працу ўваходзяць аддзел асьветы, сельскай гаспадаркі і іншые.

Што робіцца на Беларусі.

Спагада для Чырвонай арміі і горада.

З народных маёнткаў пачало паступаць шмат хлеба для Чырвонай арміі, а так сама і для гораду, дзякуючы чаму рынкачная цана на хлеб пачала паніжацца.

Мобілізацыя працоўнага люду.

На аснове трудавой павіннасьці апавешчана мобілізацыя будаўніцкіх рабочых, металістаў і чыгуначнікаў дзеля выпаўненьня працы для Чырвонай арміі.

Яшчэ дапамога чырвонаармейцам.

У Вітабшчыне ў Сенаўскім павеце чырвонаармейскіе палля ўбраны мясцовымі сялянамі.

Профэсыянальны рух.

У вырабным саюзе с. г. рабочых Беларусі арганізованы аддзелы: 1) арганізацыйна-інструктарскі, 2) культурна-прасьветны, 3) разцэначны і 4) агульны.

Для хутчэйшай арганізацыі с. г. рабочых сазываецца з'езд с. г. рабочых Беларусі не пазьней 15 верасьня г. г.

Ужо пасланы інструктары ў Дзісьненскі, Барысаўскі, Слонімскі, Ваўкавыскі і інш. паветы для арганізацыі на мясцох батрацкіх, фальварачных і ключавых саюзаў, разтлумачэньня політыкі Савецкай Улады і падгатоўкі к з'езду с. г. рабочых Беларусі, які ад будзецца ў хуткім часе.

Школьная справа.

Пры Аддзеле Народнай Асьветы адчынена Беларуская Сэкцыя, якая будзе весьці справу беларускай прасьветы на Беларусі. З паветаў у сэкцыю паступаюць запросы аб адчыненьні беларускіх школ.

У Слонімскі павет выслала сэкцыя інструктароў для наладжаньня беларускай прасьветы на павеце.

У Аддзел Народнай Асьветы Дзісьненскага павету паступае шмат прыгавораў і заяваў з боку грамадзян павету з прозьбай аб адкрыцьці ў найхутчэйшым часе школ першай ступені на беларускай мове.

Павятовы Аддзел Асьветы зьвярнуўся ў Менскі Губэрнскі Аддзел Народнай Асьветы з запатрабаваньнем даць школьных работнікаў для беларускіх школ, а так-сама беларускіх школьных падручнікаў, навуковых пасобіяў і беларускай літэратуры.

Мае быць адчынена ня менш 30 беларускіх школ на павеце.

Трэба пачысьціць.

(М-ка Капыль на Меншчыне.)

У мястэчку Капылі, як і ў іншых мястэчках на Беларусі, сярод мяшчан шмат заядлых ворагаў Савецкае улады.

Гэтые паганцы ў леташнім годзе, калі былі ў Беларусі бальшавікі, стараліся як мага нашкодзіць ім, не выпаўняючы ніякіх савецкіх законаў і дэкрэтаў і ўвесь час падбіваючы другіх ня слухаць бальшавікоў. З няўцерпам яны чакалі палякоў, і калі тые прышлі, дык гэты капыльскіе егамосьці папалі як у бочку з мёдам. Напрыклад, Алесь Шкурынскі дык з кветкамі сустракаў палякоў і ўвесь час падказваў ім на бальшавікоў. Сяргей Мароз увесь час гразіўся адрыгнуцца бальшавікам за налажаны на яго штраф за гонку гарэлкі, і калі прышлі палякі, то сваю пагрозу выпаўніў як належыць: ён падсачыўшы за хаваючым у мястэчку комуністам т. Быка падказаў на яго жандарам, якіе Быку тут жа арыштавалі, адправілі ў Беластоцкіе лагеры і замучылі там на сьмерць.

Фэльшары бальніцы, Івановіч і Бараноўскі, праз увесь год глуміліся над сям'ёю тав. Я. Багдановіча, выкідаючы яе з яе дому, выводзячы дзяцей і яе за рукі на вуліцу. Навет заведамым паляком, дахтаром гэтай бальніцы было праціўна глядзець на вытворы „шчырых ахавайцаў панскага парадку. І вось, усе гэтые егамосьці цяперака засталіся на старых мейсцах, спакойна і давольна жывучы, дзе ў душы насьміхаючыся над ня ўмеру вялікаю дабратою і рахманнасьцю Савецкае ўлады і... суседзяў бальшавікоў. А гэта зусім не мажлівая рэч. Такім паганцам мейсца альбо ў вастрозе, альбо ў концэнтрацыйным лагеру, а не ў вольным мястэчку.

Нам здаецца, што нашы думкі павінны падзяляцца і тым, каму гэта ведаць належыць.

Чакаем іх вытвору ў жыцьцё.

Капылянін.

Бандыты.

Гор. Быхаў.

У той час, калі польскіе банды занялі Кіеў, Мазыр, Рэчыцу і інш., польскіе шпегі, апіраючыся на кулакоў і дэзэртыраў, каб зрабіць у тыле неспакойства, паднялі паўстаньне ў некаторых валасьцёх Быхаўскага павету.

Дзякуючы рашучасьці зд паведнай улады, гэтае паўстаньне было хутка супакоена.

Верхаводы паўстаньня, галоўным чынам дэзэртыры, былі пакараны ваенна-рэвалюцыйным судом.

Тые-ж з іх, каго не пасьпелі яшчэ злавіць, але ўжо прыгаварылі да сьмертнай кары, пахаваліся ў лясох і пачалі заводзіць новые банды, называючы іх *зялёнымі*.

Гэтые банды трымаюць у страху ўсё насяленьне, але забойствы і грабяжы робяць асабліва над жыдамі і савецкімі служачымі.

Нягледзячы на рашучую барацьбу з гэтымі бандамі, забойствы і грабяжы ня спыняюцца. Губэрнскай Надзвычайнай Камісіі і Асобаму Аддзелу Арміі трэ' было-б прыняць крокі, каб ачысьціць павет ад гэтых банд, якіе разваліваюць усякую партыйную і савецкую працу, як для хронту, так і для тылу.

Пастанова рабочых Ветрынскага заводу.

Мы, рабочые шклянна-фарфарнага вырабу, выслухаўшы даклады т. т. Француза і Брытава аб другім з'езде III інтэрнацыяналу і аб адказе Савецкай Расеі на заяву Антанты, прызнаём, што рабочые ўсіх краёў павінны як мага больш натужыць свае сілы ў барацьбе з багацеямі, і што спроба агэнтаў Антанты ўсыпіць рабочых пацярпела поўную няўдачу; рабочые Савецкай Расеі адказалі словамі Савецкага Ураду, што мір могуць зрабіць толькі рабочые з рабочымі, бо іх інтарэсы супольные. Мы, рабочые Ветрынскага заводу, ад усей душы вітаем дарагіх гасьцей, якіе прыехалі з іншых краёў на другі з'езд III інтэрнацыяналу, якіе маюць права гаварыць ад імя рабочых усяго сьвету, з пабедай якіх настане сапраўдны мір.

Да творчай працы!

Хто ў войску, хто ў хаце —
ўсялякі —
За волю за долю ваюйце.
Рабочы, ратай і ванка,
Нанова жыцьцё ідбудуйце!

Да працы, да творчай да шчырай,
Стары і малы, бяз упынку!
Няхай жа ня будзе упыраў
У родным працоўным будынку!

Хай стрэльба, ваха, цяжкі молат
Кіруе жыцьцём бяз прымусу.
Хай праца пануе, як волат,
На роднай зямлі Беларусі.

Вольны.

Рабочые ўсяго сьвету, згуртаваўшыся вакол свайго рукаводніка- III Інтэрнацыяналу, толькі пад яго сьцягам, скінуць з сябе ўціск буржуазеі і завоюць шчасьлівую будучыну.

Хай жыве Чырвоная армія і апора яе- III Інтэрнацыянал!

Хай жыве Саюз рабочых усіх краёў III Інтэрнацыяналу!

Хай жыве ўсясьветная Соцыялістычная Рэспубліка!

Хай жыве комунізм!

Быхавец.

Голас мобілізаваных.

Мы, мобілізаваные і дабраахвотнікі чырвонаармейцы з аслабоджаных з-пад панскага ўціску ваколіц, шлём свае гарачае таварыскае прывітаньне другому з'езду III-га комуністычнага Інтэрнацыяналу ў асобе прадстаўнікоў усясьветнага працоўнага люду.

Спрабаваўшы ўвесь смак польскага бізуна, гвалтаў і грабяжоў, мы галасна заяўляем, што ўзложанае на нас заданьне будзе даведзена да пабеднага канца.

Мы ня выпусьцім вінтоўкі з нашых мазолістых рук датуль, покуль ня будзе ачышчаны ўвесь сьвет ад белых шаек, якіе стараюцца вярнуць зноў панаваньне капіталу на зямлі.

Шлём свае праклядьце верхаводу ўсясьветнай контррэвалюцыі—лёрду Керзону. Вам, паны, ня ўдасца нас больш абмануць!

Прэч польскіх гвалтаўнікоў!

Хай жыве міжнародная таварыскасьць працоўнага люду!

Хай жыве 2-гі з'езд III-га комуністычнага Інтэрнацыяналу.

Хай жыве геройская Чырвоная армія!

Друкарня Інвалідаў.